

~ 1938. ~

Zemřeli v r. 1938.

- 5/7. Vojtěch čp. 5., staří 5 měsíců
 18/7. Adolf Zitaňek čp. 92. staří 73 r.
 17/3. novorození manželé Lejtnarových, chudobince.
 17/3. Anna Tichmanová manželka rolníka čp. 70.
 staří 48 roku.
 21/3. Jiřidolín Růfer, obecní chudý z Breje. Zemřel u své
 ženy Věrušiny Hefflerové v ob. chudobnici.
 2/5. Annelie Vitková čp. 117., staří 83. r. Byla vnoučkou bý-
 valého, dlouholetého rychtáře libušatovského františka Rě-
 mčeka čp. 23. Byla pro řadu let drobně činná. Zemřela
 u svého vnuka Josefa Hlavla.
 10/5. Lindrová, Svobodná, st. 72 r.
 18/5. Zámka Jan čp. 156., staří 66 r.
 18/5. Vtěk Jan " " 135 " 76 "
 19/6. Šubarková Lidmila čp. 14., staří 18 roku.
 28/7. Zámbová Anna čp. 38., " 75 "
 13/10. Ešlerová Josefa " " 88., " 58 "
 20/12. Surováková Anna čp. 1. " 78. "
 27/12. Vitková Josefa " " 80. " 75. "

Převody nemovitosti.

- V roce 1938. převeli:
- 14/12. usedlost čp. 7. Antonín Miller z Hlavovic pro zem-
 ěl Marii Surovákové.
 14/7. Bedřich Ota, jímek z Batuovic, přibytěk čp. 97. od
 Josefa Borušky, písaře.
 19/2. chaluha čp. 92., Marie Kavčáková pro zemř. Adolfa
 Zitaňkovu.
 24/2. přibytěk čp. 15. od františka Hefflera, dcera Fofie
 Vitkové, s manželem Václavem Víkem na polovic.

Obec Libušatov prodala část pozemku č. kat. 299, Josefu Ládarškému č.p. 165, Františku Vítovi č.p. 85 a Antonínu Dytrchovi z Oslo, majiteli příbytku č.p. 131.

$\frac{12}{100}$ usollost č.p. 148, převzal Josef Šol od otce Josefa Šolva, a obléhá se zhadat zřímiti bez svolení Josefa Šolva staršího.

$\frac{20}{100}$ pozemek č. kat. $393\frac{1}{4}$, $394\frac{1}{4}$, Ferdinand Fla-
vel od Josefa Víta.

$\frac{20}{100}$ pozemek č. kat. $393\frac{1}{4}$, $394\frac{1}{4}$, Bedřich Falta č. 67 od Josefa Víta.

Dům č.p. 150, koupili Jan a Ludmila Anso-
govi na polovici od Eduarda Borivky, který se od-
stěhoval ku své dceři do Hradce Králové.

Chalupu č.p. 122, převzal Bedřich Falta č.p. 67,
pro svou smřelou otcí Štěpánem Faltou, bývalým ma-
jiteli polnické usollosti č.p. 47.

Chalupu č.p. 135, převzala Josefa Vtěkoviá pro um-
řelým manžilem Janu Vtěkovi.

Polnická usollost č.p. 14, koupil Vítěm a Ruřič-
na Gottvaldovi na polovici od Josefa Falty.

Dům č.p. 180, novostavba, koupil od majitelky
Lidmily Lámborové č. 156, Rudolf a Beatriška Kliserovi
z Ujčic.

Dům č.p. 181, novostavba, majitelé Prokop a Sta-
mislava Dědkovi na polovici.

Dům č.p. 149, převzala Anna Mikšová, pro umřel-
ému otcí Janu Mikšovi.

Doplňeno: Dům č.p. 178, novostavba, postavená
na pozemku koupeném od obec. Majitelka Bořina
Dinterová.

Přednášky r. 1938.

$\frac{20}{100}$ na valní hromadě sboru dobrovolných hasičů před-
náška: "Něco z dějin Libušatova a okolí." Přednesl spol-
hory a občané kronikář Adolf Dytrch.

$\frac{6}{100}$ Leueta Vtěk č.p. 7 při oslově národním prezidentem republi-
ky a Josef Mikulka přednášky: o duce československého
zakračení a o životě T. G. Masaryka.

$\frac{27}{100}$ O mnouček hovorů Dobytka.

Škola.

Besídka školních dětí.

Učitel Miroslav Möglick navrhl „besídku“ školních dětí. Provedena byla dne 3. Dubna 1938. Hráno bylo odpoledne a večer a vybráno bylo 544 Kč.

Ujedení škola měštánská.

R. 1938. uplatněn byl zákon o zřízení újedaních měštánských škol. Libuátor přičiněn byl k ujedaní měštánské školy v újevi. Opatřováním zářivě vystihl ročníku odřádko vyučování ve školní kuchyni. Místní školní rada má v úmyslu v uvolnění školní kuchyni zřídit kabinet, jelikož dorování malých ročníků je úpln. Následkem události sblížení se v tomto roce, školní Libuátor stal se pohraniční obcí, určeno bylo aby v Libuátově zřídila byla četnická stanice. Jelikož nebylo vhodných místností pořádku byla obec o pronajmutí umístění kuchyni a příslušných místností uvažuje pro byt učitele, který bydlel v újevi. Obecí zastupitelstvo rádoši vyhovilo a byl pronajato za 1320 Kč roční. Za členu újedaní školní rady zvolen byl ve schůzi obecího zastupitelstva dne 12. listopadu Josef Seidl č. p. 118.

Zavedení globální metody vyučování.

Dle dorováního způsobu vyučování postupovalo se u začátníku tím způsobem, že začátečníci učili se máti nejdříve jednotlivá písmena, z nich sestavovali jednotlivé slabiky a potom slova. Letošním rokem zavedena i na zářivě škole vyučovací metoda globální, dle které postupuje se způsobem opacným. Žáci učí se čísti celá slova a z nich pozorováním rozlišovat jednotlivá písmena. Na školáck, kde tento způsob je již zaveden se ovičoval.

Křídlení feriální soboty.

Místní školní rada prodala zemské školní radě rádoši o zavedení sobotního celodenního vyučování na zářivě škole, místo dorováního ve studiu odpoledne a v sobotu bapoledne. Za důvod uvedeno právní rodící. Že není je mnoho zaměstnáno v továrnách a v sobotu nupracují. Dale je rada rádoši přispolních, kterým odpradne jedna část zimního obřívá cesty. Dale, že v okolních

obcích je toto rozdělení vyučování již zavedeno. Koncem se pada
masně na váhu i síťora paliva. Zemská školní rada zá-
roveň vyhověla procatím na školní rok 1938. - 1939.

Křížení III. třídy.

Kabráním sudetského území Německem přibylo do českého
území mnoho vystěhovalců, z nich mnoho státních zaměst-
nanců. Aby vystěhovalcům učitelům poskytnuto bylo zaměst-
nání, porušeniny byly v místech kde se to dalo provésti škol-
ní učebny. Na těchto škole uvolnil potřebnou k tomu míst-
nost řídící učitel Vilém Gottwald od svého bytu v příměstí sko-
ly. V nové území učebny vyučoval 18 dětí učitel

Václav Čerba,

dosavadní učitel v Bílé u Českého Dubu.

Kříže do škol.

Po osamostatnění republiky, kdy měl býtí Jan škol-
nímu vyučování ráz nestrannosti v ohledu náboženském
odstraniny byly kříže ve školních učebnách, jako i uvolení a
v místech kde je kostel i návštěva bohoslužeb před vyučová-
ním. V době po odtržení sudetského území, kdy mnozí
se ocitnulo na nově nastácl narišeno bylo r. 1938, aby
v příměstí školních učebnách mimo státního znaku, u-
místěn také kříž s postavou Krista. Vyvěšovali pro do-
biny osob říjstiček není dovoleno. Obař prvního presidenta
republiky je dovoleno provést mimo příměstí místnosti me-
zi ostatními vynikajícími postavami našich dějin a naši-
ho kulturního života. Narišení o vyvěšení kříže přijímáno
bylo zdejšími občany různě, ale jisté náboženského narišení.
Někteří přijali narišení s povděkem, jiní s odmítáním pro-
ukazují na předešlost narišení v době, kdy je plno staro-
sti s uspořádáním nově vzniklých v republice, s umístěním
sítek úředníků se Ludek, s neraměstnanými, a celí řady ne-
vyřešených dosud potřeb.

Stravovací akce.

V roce 1938.-1939. muselo býtí osumato obvyklé stravo-
vání školních nemajetných dětí, kterým bylo dáváno do-
sud pro $\frac{7}{4}$ l mléka denně. Stravování bylo osumato, žili-

kož následkem epidemie státnovky a kulhavky nastal nedostatek mléka. K nedostatku tomu přispěl i příliv přistěhovalec do typice ze Sudet a tím stouplymú konzumu mléka.

Kopání školního hřbitvu.

Za vzrůšených dnů v měsíci září r. 1938, kdy hrozilo nebezpečí válečné a možnost letiškych útoků, vykopán byl zájstní zářky hřbit v blízkosti školy. Protiú k tomu dal majitel usadlosti č. p. 67. Bedřich Jolla na jeho radu.

Přirodní úkazy.

Špráci o tanocích.

K zájímavému a u pamětníků neslychanému přirodnímu zjevu došlo koncem r. 1937, a počátkem r. 1938, kdy v Libušově i v sousedních Slavovických spátrně byla řijna šprácků.

Květy na jednoletých výhonech.

Zájímavým úkazem na jaře r. 1938. bylo, že objevily se květy na jednoletých výhonech u jabloní. Tím stalo se, že na jaře putroubované jabloně ještě toho jara kvěly, jako přičina byla odborníky prováděná teplotná porucha v minulém zimě.

Výstřední počasí.

V roce 1938. bylo počasí neobvykle výstřední. Kolom 20. března prvély já u nás stromy! Měsíc březem byl nejteplejším za posledních 160 roků, kdy stav teploty je pravidelně zaznamenáván. Teplota byla 8°C nad normálem. Ale v dubnu poklesla teplota tak, že byla 8°C pod normálem, mnoho květů pomřelo. Dne 10. dubna, na květnou neděli byly sněžové závěje.

Mokro a jeho následky.

Jaro r. 1938. bylo krajně nepřátelivé. Chladné a vlhké. Rovněž léto bylo chladné, velmi vlhké, deštivé. Jenom na zítě mi ukázala se řada horkých dnů, takže žla skládila se proměně dobře. Hlúe bylo s osy. Trvale deštivé počasí způsobilo, že většina osů zčernala, a namnoze vzplýla tak, že posečné obilí i to, které bylo v mandelích vzklíčilo a vespo- du bylo tak klíčiví porostlé, že jenom tkháním dalo se oddělit a na povrchu zelenaly se dlouhé listky. Mokré počasí

prostalo se až do prozraňho-podzimě a způsobilo čerňání
bramborů v lokovém stupni, že na lesích přidávek z čer-
noly až na 50°. Trvalé zamrazení pověsí bylo výšinou
že v podzimě nebylo vůbec mrazů až do napradnisi jarní-
ho sněhu dne 6. prosince. Nebylo pramětníka, aby jiriny
na imár tak choulostivé nesmrály, jako se stalo tohoto
podzimě. Dne 18. října přišlo se nad zářší kraj prud-
ká bouře s blyškáním, jaká jinom za nejpramějšiho léta
se dostavuje.

Severní zář.

K nádhernému přirodnímu úkazu došlo dne 25. led-
na 1938., kdy mezi 8. a 10. hodinou večerní ukázala se nád-
herná severní zář, jaká v našich krajinách jinom zřídka
je viditelná. Celá severní polovina oblohy byla rudě za-
barvena. Rudě zabarvila se i celá sněžná pokrýva; ozáře-
ná krajina. Rudá zář protkaná slehajisimi popusky čimila
vojim vzdáleného pověří a byla naimore i za pověří povářo-
vána. Stalo se, že i četné hosišské sbory vyjeli se stěhačkami.
Tak sbory obcí Barice a Hořičky vyjely ku Proubí, sbor česko-
školský se telefonicky dotazoval o jaký pověří se jedná. Že i
některí členové sboru libušovského byli pohotově v pracov-
ním stěnosroji, svědčí o jejich pohotovosti. Na polární zá-
ři bylo upozorněno i zprávu v rozhlase, a rudojím tok vy-
světen omysl, jimi zase byli zprávu upozorněni na včasnom
podivanolu.

Dne 28. zář objivila se v tomto roce již druhá polární zá-
ř. Začala o 2. hodině ranní a potrvala do svítání. Porovná-
na byla obrány honajisimi rvení hliáku. Měla tento krát
svět naproshvrtý. Jelikož v bouřlivé době byla na hranicích
státu vojška byla zář zpočátku povářována za světlo vojín-
ských reflektorů. Poprosy směřovaly od obronu kolmo a pov-
naberně po obloze, jednotlivě se zhrcealy a zase jinde objevovaly,
aneb splývaly v jednotnou zář. Obě letos viditelné pol-
ární záře buřily vojim a pomuch. Pověřijimi lidmi
byly vyplědány jako předrost národmího měščí.
Předpověď se tento krát, bohužel, tak tragicky vyplnila.

Kronikářský kurs a výstava ob. kronik.

Kulturní skupina Zemědělského ústavu v Hradci Králové uspořádala dne 14. února 1938. kronikářský kurs spojený s výstavou obecních kronik. Ve schůzi obecního zastupitelstva dne 8. února bylo usnuto, aby na výstavě byla vystavena, takže kronika Libušatova a obecní kronikář Adolf Hrych aby se účastnil pořádaného kursu. Výstava i kurs konány byly v prostorných sálech musea, v Hradci Králové. Kurs vedl Dr. Janek Uhlíř. Promluvil na něm nejaktivně Dr. Václav Černý, ředitel archivu ministerstva zemědělství o tom, jak pamatováno bylo na zastování důležitých dokumentů dříve a jak je nyní pamatováno býti má v době nynější. Zmínil se o povinnosti psaní obecních kronik, které pro hradecký kraj vyjadřala příměří, ale přesto poukázal na to, že je smutným zjevem, že na královéhradecké zemi našlo se 8 obcí, kde obecní kronika vůbec se nevede. Zmínil se o různých právních, kde možno čerpat látku k psaní dějin minulých dob, apeloval na čtené posluchače, aby společně se zemědělskou jednotou pracovali na zabránění odklonu od půdy a těhnutí venkova k městu, připomenul přítomným kronikářům, aby nejen psali svědomitě obecní kroniky, ale starali se také o kronikářský dorost a pamatovali si i na budoucnost v psaní pamětných knih. Pokládal za prospěšné, aby kronikářské záručky předčítány byly na schůzích obecních zastupitelstev a buďte tak zájemci i tento obor kulturní činnosti. Učil Písl z Políší promluvil o praktické stránce psaní obecních kronik a jakým způsobem třeba konat záručky. Univerzitní profesor Dr. Pohl nastínil potom program na celkové zpracování kronikářského materiálu hradeckého kraje a žádal o spolupráci jednotlivců z určitých oblastí.

V sousedním sále konána současně výstava obecních kronik, na kterou se dostavily výjimečně osobnosti politického i kulturního života, mezi nimi i ministr vnitra Dr. Josef Černý, který se zájmem prohlížel i kroniku Libušatova. Na výstavě byly porovány 474 obce ze 14 okresů zřevy Hradec Králové. Kursu se účastnilo 145 kronikářů a 28 obcí se omluvilo zastavením příjizy. Výstava byla konána

jako soutěž. Za nejlepší vedle kroužky byly určány kroužky obcí: Žlunice, Třebelice, Křetín, Svobodná Dvůr, Předměstí u nad Labem, Libušatov, Línčovice nad Labem, Malsovice, Svinary a Nalobčany. Kronikářům uvedených obcí dostalo se odměny. Předání odměn mělo se státi na slavnostní schůzi, která se měla konati u příležitosti otevření přírodovědecké sítě musea v Hradci Králové. Po- hůde události roku 1938, připravující na onu dobu konání schůze memořily.

Slintavka a kulhavka.

Nebezpečná dobytčí nemoc slintavka a kulhavka, která v minulí době tučila v sousedních státech dostala se v tomto roce i do republiky česko-slovenské. Libušatov byl dosti dlouho izolován, ale pro zavlečení nemocí do obce rychle se šířila. Zamorěno bylo 30 dovozců, onemocnělo celkem 162 kusů skotu, 33 kůz a 58 vepřů. Nemocí zrašla 1 kráva. Následkem úbytku dobytka a menší do- jivosti za nemocí i pro nemoci nastal nedostatek do- bytčích produktů a stouply ceny masa. Stoupla o 18 Kč na kilogramu.

Volba obecního zastupitelstva a starosty obce.

Na podzim r. 1937 vypislo šestiletí období volby obec- ního zastupitelstva a většiny zastupitelstev v republice. Na našem pohraničí v kerbych národnostně smíšených svalo již napětí, které bylo předvěstí bouřlivých udá- lostí v r. 1938. Volby které se měly konati mohly býti příčinou k výsenu nebezpečí vyvěrající z tohoto stavu. Byly proto odsunuty na neurčito, a vypsaný byly te- prve na jare r. 1938 a sice ve třech termínech. Pro Libušatov určena volba na 12. červen. Volby konaly se dle nového volebního řádu, proti dosavadnímu poněkud změněného. Poneháno bylo ustanovení o proměněném zastoupení stran, ale voličům dána byla možnost zastřelování jmen jednotlivých kan- didátů mezi jejich pořadí na kandidátce, a tím

i možnost zvolitelnosti. Z místa nevolitelného dává možnost dostati se na místo zvolitelné. Dalším novým ustanovením bylo, že ani v malých obcích nebylo nutno částak o průměrné zastoupení jednotlivých stran v zastupitelstvu. Po-
 hruště doba byla příčinou, že v mnohých obcích strany se sdružovaly na ustavení jedné společné kandidátky jedouk aby usídlena byla evaena částka na výlohách spojených s volbami ale hlavně aby se vyhnulo obvyklým volbním tě-
 ničím a ukázala se svornost v národě dleprón v dobách nej-
 štěstí. Téměř ve všech obcích vnoována byla usídlena částka
 fondu na obranu státu. V Libňálově ohlásilo podání
 kandidátky 7 politických stran: Československá strana
 národně socialistická, Republikánská strana českosloven-
 ského venkova, Československé strana lidová, Národní
 obec fašistická, strana sociálně demokratická, strana poli-
 tických rovnostníků, a Stříbrná Liga. Počet k dohodě ne
 jednotlivé kandidátee dal člen strany republikánské Josef
 Seidl č.j. 118. Za účelem dohody svolána byla seluže zá-
 stupce jednotlivých stran do hostince Josefa Bergera. Zástup-
 ce strany republikánské Josef Seidl prohlásil na ní, že jeho stra-
 na je ochotna postoupit jeden mandát ve prospěch stran dru-
 hých. Další jednání bylo však obtížné pro početnost stran a je-
 ště pořádky s jedné strany a pro náměty proti pořádku
 některých zástupců jako přehlasy a neoprávněným se
 strany druhé. Dvě jednání protáhlo se do pozdní hodiny noci
 a došlo komeví dohody, že strana republikánská, národně
 socialistická a lidová úpustí pro jednomu mandátu ve prospěch
 stran druhých. Straně republikánské mělo se tak dostati 3 mand.
 národně socialist. 3, straně lidové 3, fašisté 2, rovnostníci 2, soc.
 demokraté 1 a národní liga 1 mandát. V dohoděm zastu-
 pitelstvu měli nář. soc. 4. mandáty, republ. 4, lidová 4, nepoli-
 tická strana 2 a komunisté 1 mandát. Dle počtu organiza-
 ných členů měli v tomto roce národně socialisté 29 organ. čl-
 nů; str. republikánská 26, Liga 12, fašisté 8, strana lidová
 6, sociálně demokratická 1. Strana rovnostenská organizovaných
 členů neměla. O dohodě učiněné mezi stranami sepsán byl pro-
 tokol a zástupci stran podepsali. Nesclárelo však mnoho ze
 aby učiněné dohoda byla porbita, když člen strany lidové ná-
 sledkem omyle prohlásil, že ruší svůj souhlas k dohodě

k ustavení jednotné kandidátky. Členové pověřeni k zastupování stran odvolali nato svoje kandidátky, zůstala jmenovně kandidátka strany lidové a strany národně sociální. Druhého dne svolána byla nová schůze do hostince Josefa Elbnera a usnášela tam dohoda ve smyslu prvního návrhu učiněného v hostinci u Bergera. — Zpráva o dohodě politických stran přijata byla veřejnosti poněkud s uspokojením.

Nesclásely však ani námitky proti sjednání. Za důvod námitky uváděno, že dohodou odmítná se voličstvem možnost projevit volbou svůj vliv na správu obecních věcí, a že zvolení zastupitelstva nemůže se opírat o souhlas všeho občanstva a že svým složením neodpovídá přání voličů. Dohodou stran zvoleni byli za členy zastupitelstva: za stranu národně sociální: Josef Jindra č. 44, Adolf Dydrych č. 131, a Josef Borůvka č. 110, za stranu republikánskou Josef Seidl č. 118, Jan Celba č. 38 a Bedřich Jolka č. 67, za stranu lidovou Josef Zárský č. 154, František Teichman č. 37, a Vilem Vojtěch č. 5, za rovnostníky Čeněk Vít, Kovář č. 7, a Jaroslav Vondra č. 155, za fašisty Josef Vtěk č. 109, a Čeněk Semrák č. 65, za sociální demokraty Jaroslav Španilý č. 72, a za Ligu Ladislav Nyvlt č. 14.

Volba starosty

a členů obecní rady a komisi konala se dne 25. června v hostinci Josefa Bergera. Přítomni byli všichni členové. Zastupujícím a ovládnutím úřadu byl jmenován řídící učitel Vilem Gottwald. Volbu řídil nejstarší člen zastupitelstva František Teichman. Dalšími členy volební komise zvoleni Adolf Dydrych a Bedřich Jolka. Starostou obce byl zvolen opět dosavadní starosta

Jan Celba č. p. 38.

a sice 13 hlasy z odvrzaných 15 hlasů. 2 hlasy obdržel Josef Seidl. Náhradním starosty zvolen Adolf Dydrych 10 hlasy z patnácti. Dva hlasy připadly Čeněku Vítovi a 3 hlasy Josefu Seidlovi.

Volba obecní rady.

V první volbě dostal nadprůměrně většinu hlasů jmenovaný Josef Seidl, obdržev 9 hlasů. Po vykonaných volbách všech zvoleni za členy obecní rady členové: Adolf Dydrych, Čeněk

Lemerák a Josef Jindra.

Volba finanční komise.

Z obecního zastupitelstva zvoleni: Bedřich Jolta, Adolf Dybrych a Josef Vtáčik. Mimo členy zastupitelstva zvoleni: Josef Seidl č. 118. a Josef Mikš č.

Volba ostatních komise ponekává do schůze příští.

Stavební komise.

Do stavební komise zvoleni: Josef Joudal čp. 116., Antonín Kull č. 49., Josef Seidl č. 118., a Čuňk Vít č. 7.

Místní osvětová komise.

Zvoleni: za školu Vilém Gottwald, jidiš učitel, z obecního zastupitelstva Adolf Dybrych a Čuňk Vít, za obranu státu Prokop Dítěk č. 187a Augustin Řezníček č. 88. za Sokola Václav Štafa mlýnář a Oldřich Dintur č. 178za hasiči Oldřich Bjeř č. 93. V ustanovující schůzi zvoleni předsedou Adolf Dybrych, místopředsdou Prokop Dítěk.

Komise letopisová.

Ke zákonu je členem komise ke volby starosta obce, t. e. Jan Čelba č. 38. Mimo něho zvoleni: Josef Seidl č. 118. a Josef Boruška č. 110.

Činnost spolková

Sbor dobrovolných hasičů.

Oslava 88 narozenin.

presidenta T. G. Masaryka.

V letech minulých učiněn byl pokus, aby se ujal způsob oslavy narozenin prvního presidenta republiky zřetkováním otmě v předvečer narozenin. Způsob této oslavy konal se hasičským sborem po několika letech. Ve sboru zřejmě vysel náorke, aby od tohoto způsobu oslavy bylo upuštěno, jelikož nyní doba je k tomuto způsobu oslavy nevhodná. O náorke, aby oslavy konaly se vzpomínkovou schůzi ve spolkové místnosti, bylo jidáno na valné hromadě sboru dne 20. února 1938. Člen sboru Josef Jindra oznamil k tomu, že i na říjní schůzi hasičské v úřadu jidáno bylo o této záležitosti, a že říjní vybor dává sboru volnou ruku ve způsobu pořádání oslav.

Letošní oslavu narozenin presidenta Osoboditele konal místní sbor hasičů tentokrát za součinnosti místní tělocvič-

ne jednoty Sokol a školních dětí. Oslava konala se v neděli dne 6. března v kostelní Josefa Elmera. Byla toho čestně navštěvována, že sál i přilehlá místnost byly do posledního místa vyplněny. Přítomné občanstvo a sdružené korporace uvítal místostarosta obce a náčelník sboru dobrovolných hasičů č. 7. Přednesl na to proslov k V. dni československého zahraničí s výzvou, aby přítomní přispěli na fond československého zahraničí, určeného na podporu zahraničních dětí. V místnosti provedena ihned sbírka, která vynesla 181 Kč 65 h. Vůdčím sboru hasičského sboru Josef Měnkulka promluvil o životě F. J. Masaryka. Oslava zpestřena byla sokolskými gymnastikami na I. sál sokolský v Praze, předvedenými členy místní jednoty. Školní děti předvedly tanec v národních krojích a řádo Sokola záborné cvičení.

Účast na pohřbech.

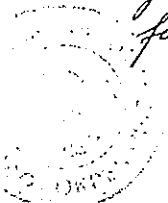
Dne 20. března účastnil se sbor hasičský pohřbu Anny Teichmanové, manželky přispívajícího člena sboru Josefa Teichmana, rolníka č. 76, a v říjnu pohřbu Josefy Elmerové č. 88. manželky bývalého místopředsedy sboru Antonína Elmera.

Trar hasičstva v Úpici.

konal se ze přítomnosti okresního hejtmána Dr. Klavírky na úpicičím náměstí. Pojednání tu stará daly poznání události v republice i v mezinárodní politice. Dle kterých bylo zjívno, že stát náš je v nebezpečí. Proslov přednesl starosta hasičské úpry úpicičský Hynek Čepelka z Úpice a úpicičský náčelník Hasimant z Malýšek Svatoňovic. Hasičstvo složilo přísahu věrnosti republice. Z Libuňatova bylo přítomno 18 členů.

Požár stohu.

Dne 28. března o 3. hodině ránní vyštěhly plameny ze stohu slámy na poli Josefa Ševla č. 147. Oheň zrodovaná byl jinom obyvateli dolejšího konce Libuňatova, neboť byla hustá mlha. Strášením byl poplach, ale pro marost hasičů bylo od tohoto upuštěno. Vt šorilému stohu volena byla nebezpečná metrola a puška. Bylo hned zjívno, že jedná se o sebevraždu. Dle voleného dopisu v odloženém kabátě se poznalo, že jedná se o dvacetiletého jediného syna manželů Zdučky a Adolfa Kábrtových z Havlovic. Dle dopisu roupal si pro nemoc.

Pozár v Suchovšicích.

Na 247. stránce této pamětní knihy rovněž je zápis o zatčení Richarda Burgera, podezřelého ze zabití celé řady pozárů. Odsonem byl tetelý k 6 měsíčním vězení pro krádeže, a ke třem ročním do domcovací pracovní. Zločin zhaštví nebyl mu prokázán. Po jeho propuštění na svobodu r. 1938. vypukl říjnoví založený pozár v přibytku manželů Hájmanových v Suchovšicích. Zmíněný Burger náležen byl ukryt nedaleko v kůvě. Byl znovu zatečen.

Hasičstvo a sbírka na obranu státu.

V době před protiměstskými událostmi r. 1938. podnikáno bylo vše možné na zabezpečení celistvosti a ochrany státu. V době konaných sbírek na obranu státu nezapomnělo ani hasičstvo rovněž co bylo v jeho moci. K akci připojila se i hasičská zbroj újecká. Ve sledování místního sboru dobrovolných hasičů rovněž bylo odvístí zájmu na obranu státu 125 Kč.

Civilní protiletectká ochrana.

Základním civilní protiletectké ochrany nastaly hasičskému sboru nové úkoly vzhledem k vývoju nové přibíhaných člunů. Ve směru tom bylo mnoho opomenuto. Výcvik byl uspušen, když bylo říjnoví ze události stávají se nebezpečným státu nebezpečným. Protiměstskými se všemi složkami Č.P.O. provedeno bylo dne 14. srpna. Usneseno bylo na něm, že velitelé jednotlivých složek projednají způsob a dobu příštího cvičení. Cvičení to provedeno bylo dne 8. září večer. Zúčastnili se ho všichni členové a cvičení pozárů i ostatních oddílů provedeno bezvadně. Cvičení pozárů konáno na přibytku č.p. 42. Oldičkem Dintrem shotovení nešťastně nahláškou jímá jich zápalení způsobilo detonaci doleho-slyšitelnou, čimly vjem skutečného náletu. Také občanstvo pochopilo vážnost doby cvičení a obna přibytku počne zatečeno.

Klub cyklistů.

V roce 1938. ustala výjádřková činnost místního klubu cyklistů. Klub sehrál na jivisti Odoru Náv. jednoty Severočeské divadelní hru „K proci ševců.“ Odpoledne hráno pro školní děti. Klub koupil knihovnu za 550 Kč. Umístěna je u člena Jaroslava Snajara č.p. 152.

Odbor N. y. J.

Odbor národní jednoty Severočeské uspořádal v r. 1938. jedu divadelních představení. Základny pod heslem „Divadlo“. Mimo divadelní činnost konal v obasopusti dne 26. února scáři-ly' maskami ples v hostinici Josefa Elnera. Byl velmi čtne'lnavostíven! K čistého výnosu 220 Kč věnována polovina na národní učite a polovina na fonda pro postavění pomnítku proslým vojínům ve světové válce. Fond byl založen dsem 1500 Kč, časovaným místrin „Společným a záložním spolkem pro Libušatov a okolí“ k větní památky zemřelého dlouholetého starosty spolku Štěpána Jolty, bývalého majitele polnické usedlosti č. p. 41.

30. roků Odboru N. y. J.

Rokem 1938. ukončeno 30. roků trvání odboru národní jednoty Severočeské v Libušatově. Výbor spolku se usnesl, aby toto jubileum bylo oslaveno slavnostní schůzí a divadelním představením, na které jako účinkující měli býti pozváni zakladající členové spolku a jako hoste zakladatel a první režisér divadelního kroužku, řídící učitel ve vystavbě nyní ve Velkých Svatoňovicích, tenkrát řídící učitel v Nubřově. Chystané oslava memořiněna byla buchtivými událostmi na podzim r. 1938, kterýmž časem byla i sama národní jednoty Severočeská, žitiny byly tenkrát výsledky mnohaleté její činnosti. Pohrušnými těmi událostmi stali se obyvatelé Libušatova se-ami hancičky, neb nová hancička státnu dotýká se ne drou místech hancičky obce Libušatova.

funkcionáři spolku.

V roce 1938. zvoleni byli Leněk Vt, předsedou, Jaroslav Nyvll č. p. 101. místopředsedou, Ladislav Bechynka č. p. 159. jednatelem, Josef Flavel č. p. 117. pokladníkem.

Tělocvičná jednota Sokol.

Starosta spolku Ladislav Nyvll č. 14, místopředseda Ladislav Bechynka č. p. 159, jednatelem Oldřich Dintur č. 178, pokladníkem Josef Šebel č. 147, náčelník Václav Štafa, mlynář, náčelnice Slavka Snajdrova, veděvatelka

Jindřiška Teichmanová č. 70.

Významnou událostí sokolskou v r. 1938. byl zdaný sokol-
ský stel v Praze. K Libňatova účastnilo se ho 6 dorostenců
6 dorostenek a 1 žena na dnech dorostu. Na hlavní ch sokol-
ských dnech cvičilo z Libňatova 10 mužů a 4 ženy.

Slad zůpni-honel se v tomto roce ve Lnučicích. Z Libňato-
va účastnilo se ho 6 dorostenců, 6 dorostenek, 1 žena a 1 R
mužů.

"Divadelní činnost Sokola zarmenována je ve stoti." Di-
vadla."

Divadelní hry.

- 9/1. Hra "Narodní hroudi". Pohostinské vystoupení spolku "Li-
chostovák z Týpce. Pís-npřisnivé počasí návštěva zřekna.
13/3. "Její osud". Hru provedla organizace mládeže národní so-
cjalistické.
3/4. "Besídka" školních dětí.
18/4. "K rocti zbraň" sehrál Klub cyklistů.
29/5. "Láca, dívče z Křkonos". Sehlali členové Sokola v přírodě.
4/12. "Kariere matky Kuncové". Hrali členové 72. 7. Severočeské.
1

Založení fondu na pomník padlým ve světové válce.

Dne 31. prosince 1937. pochován byl na hořešském hřbi-
sové bývalý majitel polnické usedlosti č. p. 41. Štěpán Falta.
Byl činným ve Spolu dobrovolných hasičů a činně učení
zápis ve stati "hasičstvo". Kromě této činnosti působil pro 37
roku jako starosta Správitelství a založil spolku pro
Libňatova a okolí. Představenstvo tohoto družstva k uctění
památky svého dlouholetého starosty darovalo částku 500-7 Kč
jako základ k postavení pomníku padlým z Libňatova za
světové války.

Spiritismus v Libňatově.

Spiritismus, vůči v porozumívání se s duchy osob zem-
řelých, rozšířená hojně v Podkřkonosí ujala se i v Libňatově,
kde našel seignostanik. (medium) Spiritisté zřekují vzájem-
né styky, navštěvují se k společným sezení. Vidění bý vají k
tomuto druhu zábavy touhou po usnadnění a spěchem pro osobek zem-
řelých.

~ 1918. - 1938. ~

~ Dvacet roků republiky. ~

Roku 1938. dovršila republika československá 20 roků svého trvání. Událost, jaká za poměrů jiných vyvolala by radostné provedení přípravo-oslav. Pohnutí události změnilo dny radosti v dny národního smutku. Již celé poky žit náš národ u vědomí národního a státního nebezpečí. Z nebezpečí toho vyplynula vážná opatření a události již zasahující jsou v zápisích následujících.

Branná výchova.

Branná výchova byla zavedena nejen do škol, vsunutím tohoto předmetu do osnovy vyučovací, ale povinnost branné výchovy nastala všem občanům obyčejného povolání od 14 do 60 roků. V roce 1938. prováděno cvičení mladěse od 14 do 30 roků. Konalo se v Slavlovicích pro Slavlovici, Libňatov a Marsův. Z Libňatova účastnilo se cvičení 58 občanů.

Cvičení záložníků.

Abý vojenská záložníci vycvičení byli v novém duchu a branné úpravě byl povinný výcvik záložníků do 50 roků. Cvičení konalo se každou sobotu v tábore „pod Vělbabou“ a jednalo se zejména o oboznamení s novými duchem kulturní. Cvičení účastnilo se z Libňatova 10 záložníků.

Řízení Národní gardy.

Jedním z opatření konaných v protimute době r. 1938. bylo řízení Národní gardy i v Libňatově. V některých obcích sousedních řízení byla v letech minulých. V naší obci řízení na popud několika nadánců a získáno bylo zakrátko na 15 členů. Podílejší peníze zapůjčila vojenská správa. Obdržejm uholen bylo sehnání potřebných stejnohodnotných nebo větších členů byla nemajetná. Mělo to planovat v uplynulé době těžká hospodářská krize a s ní spojená nezaměstnanost. Aby pomoci bylo méně majetným vykonáno byla sbírka mezi občany. Vynesla na 800 Kč. Z obecní pokladny dalo k účtu tomu 250 Kč.

1. květen roku 1938.

První květen býval dosud svátkem pracovního lidu a den ten bývalo manifestováno za pořadavky detriktora. Býval ve znamení štěstího boji. Teprve nyní doba uplynulých posledních let, ale zvláště první měsíce tohoto roku kdy vršením byly pořadavky Němců a události ukázaly se být již pro národa a stát nebezpečnými, su jako vždy jindy kdy hrozilo nebezpečí, semk nul se i tentokrát rozstředný národ ku společně mystěnce na obranu státu. Došlo tak i k společně manifestaci všeho občanstva v den 1. května. Unesli se na tom i ministři, aby letošní 1. máj oslavou byl všemi stranami a vším občanstvem. Došlo tak k mohutné manifestaci jaké na 1. května dosud v tčpi ci nebylo. Občané z Libušatova vysti s hudbou od školy a spojili se v Slavovické s původem samičel občanů, aby na Sychrově přijeli se k mohutnému průvodu, v němž za státní vlajkou následovali legionáři, členové obecních zastupitelstev, honiči v krojích a nepřehlédný rásťup občanstva. V průvodu účiňkovalo 7 hudebních sborů. Na táboru konaném na náměstí promluvil legionář Louček z Velkýel Svatoňovic a starosta města Bohumil Vykus. Mluvením na táboru bylo vyzváno občanstvo, aby vytrvalo v sjednocenosti v nebezpečí době, aby na ochranu bezpečnosti státu, demokracie a míru vykorol každý co jist v jeho moci a bude-li třeba nasadil vše kul byti svého státu. Vzpomenuto bylo také presidenta Osvooboditele a všech těch, kdož obetovali svoje životy na budování státu.

Sbírka na obranu státu.

Dalším podnikem na zabezpečení státu byly sbírky konané po celé republice. Sbírka vznikla bez jakéholiv výzvy a podnět k ní daly události 27. května, kdy povolání byli záložníci na obranu hranic. Způsob vzniku sbírky i výše darů svědčí o nadšení s jakým hledělo se zabezpečit bezpečí republiky a celistvost státu. Sčlárily se několikakoumové darů nychudších až k mnohamillionovým darům bohatých. Napřikovavši záložníci říkali se svého zoldu, dělníci pracovali určitý čas zdarma ve prospěch sbírky, k účelu tomu darovaly obecními zastupitelstvy částky určené na volbaš ústa-

vením jednotné kancidačky všech stran, honěny sbírky pís-
němú hospodárení a d. d. Celková částka sebraných darů
byla 547 millionů korun. V Libuňatově mihno uvedena
částka dělnictva za vypracování hodiny daroval sbor do-
brovolných kasičů 125 Kč ze sborové pokladny. Obecni
zastupitelstvo v Libuňatově usneslo se vykonat sbírku pro
fondel a k provedení její přihlásili se následující členové
zastupitelstva: Josef Píchl, Leněk Semerák, Josef Borův-
ka, Adolf Dytrich, Josef Jindra, Jaroslav Sprančij, Josef
Vtěk, Janušek, Feichman. Sbírkou vynesla 1728 Kč.
Konala se v době tváří hospodářské krise. Ze shánky
siba také posuzoval výši jednotlivých darů, které z uve-
dené přičiny nemohou býti mihlklm ochoty přispět ale mož-
nosti k tomu účelu. Z uvedené přičiny vyněkány
byly i přibytky kae na obyvatele téže vobě dlejší do-
lella.

Výsledek sbírky:

čís.	Jméno	Kč.	čís.	Jméno	Kč.
	Josef Jindra	50	111.	Roman Píchl	5
137.	Adolf Dytrich	15		Karolina Wolltová	10
107.	Jaroslav Dvůřek	10	165.	Josef Záborský	5
97.	Josef Koukol	50	64.	Leněk Muhlík	10
	Antonín Vtěk	10	91.	Josef Prokop	10
	Josef Lámba	10	98.	Josef Prokop	10
53.	Václav Feichman	15	36.	Jaroslav Flannš	10
88.	Augustin Růmčák	20		Ondřej Vít	50
38.	Jan Čelba	50	28.	Josef Čelba	10
37.	Janušek Feichman	10	107.	Jan Týfa	10
73.	Josef Vít	10		Oldřich Entlich	10
6.	Judama Flavel	30		Bedřel Vtěk	10
117.	Josef Flavel	15	116.	Josef Joudal	5
34.	Václav Kosinka	20	26.	Jan Vít	10
33.	Antonín Ludvík	10	82.	Josef Růmčák	20
27.	Josef Jirásek	10		Josef Lukáš	10
29.	Terestí Píchová	10		Jaroslav Sprančij	10
74.	Josef Píchl	50	37.	Josef Elsner	100

Číslo domu	Jméno a příjmení	Ž	Číslo domu	Jméno a příjmení	Ž
24.	Josef Jiránek	20		Josef Ševl ml.	5
59.	Jan Vít	15	118	Josef Seidl	50
70	Teichman Josef	20	46	Ladislav Souček	5
23.	Josef Kabrň	20	47.	Josef Kaspar	10
100	Josef Prokop	5		Lenka Šugár	5
104.	Josef Joudal	10	109.	Josef Vtěk	5
	Heibut Jirouek	50		František Hájna	20
57	Josef Řehák	10		Adolpha Teichmanová	50
	Josef Mořis	10	94.	František Teichman	10
17.	Štěpán Eller	5	54.	Jindřich Hlffleis	5
	Františka Tučková	5	7.	Lenka Vít	5
15	Václav Vít	5	11.	Zdeňka Vítová	20
	Ladislav Beckynka	10		Žofie Mělová	5
14.	Václav Vanáčko	5	12.	Josef Ludvík	10
14.	Ladislav Nyjold	10		Anna Mikšová	5
150	Eduard Broučka	5	10	Václav Kral	10
108.	Josef Hlffleis	5	13	Josef Berger	15
	Josef Vít	10	4.	František Vint	20
	Olařík Dinter	10		Františka Jiránková	5
	Josef Broučka	10		Antonín Souček	10
	Františka Bolkovcová	5	2.	Josef Souček	20
	Janoslav Lebeda	20		Josef Pernišek	20
	Adolf Kodaník	5	62	Emil Nyjold	62
	Ervin Vajšar	5		Josef Mikš	15
	Josef Vtěk	10		Josef Mikulka	10
	František Hájek	5		Josef Mikš	5
	Štěpán Chrástka	5	50	Josef Vtěk	10
	Antonín Berger	20	7.	Marie Surováková	5
67.	Josef Locher	5		Lenka Šumrál	5
67	Bedřich Jolka	20	50	Marie Vtčková	15
148	Vilém Gottwald	20	49.	Antonín Kull	30
	Františka Řeháková	5	48.	Pek Bělina	10
	Rudolf Nyjold	3	66.	Václav Šafa	10
	Bedřich Feist	5		Jindřich Pěra	10
	Josef Seidl st.	10		Roman Vtěk	10

Číslo domu	Jméno dárců	Kč	Číslo domu	Jméno dárců	Kč.
5.	Vilém Vojtěch	5	52.	Glynek Berger	100
8	Bohumír Čuntos	10		Jelamiana Jiroušek	5
-	František Kocián	5		Bedřich Liebrt	10.
-	Prokop Dědek	30			
Shrnem					1728 Kč

Mimo uvedené dary uнесlo se představenstvo místního Společenského a záložního spolku darovat z prostředků ústavu k různým účelům částku

2000- Kč

Budování opevnění.

V době živé nezaměstnanosti v r. 1938. a v letech předcházejících našla značná část nezaměstnaných práci na stavbě pohraničních opevnění. Dělníci byli povinni dodržovati zákaz prozrazování cokoliv o podnikáních státních, ale práce přimáhali pro obyvatele celého kraje povzbuzující zprávy, že opevnění hranic je takové, že bezpečnost státu je zaručena. Opevnění měla se stavět i v Libušatově a Borčovicích a sice pro těžké sílštělectvo.

Žižení čtrnctické stanice.

Frabianum Sudetského území Německem uvolnila se značná část státních zaměstnanců. Členové ze zabraných čtrnctických stanic dosazeni byli v značném počtu do nové žižení stanice, žižení podle nových hranic státu. Čtrnctická stanice, jenom na krátko umístěná v Marsově, kde nebylo vhodných místností, byla přemístěna do Libušatové, když našly se příležitosti. nejnověji uvolněné místnosti ve školní budově. S obcí uzavřena smlouva nájemní nejprve do konce roku, později prodloužená na 3 roky. Členové čtrnctické stanice: vrchní čtrnctický stáží mistr František Trtík, stáží mistři: Bohuslav Černý, František Pražák, Josef Procháčka, a Josef Verner.

220

Zrušení politických stran a zřízení organizace Národní jednoty.

Po pohrubech událostech na podzim p. 1938. bylo zřejmo, že jednou z více příčin vedoucích k neblahým událostem byla poztrácenost našeho politického života. Podniknuty byly kroky k jejímu zjednotušení. Účastní rozpuštěna byla strana komunistická. Ostatní strany rozhodly se ukončiti svoji činnost dobrovolně a soustředily se ve svou politických organizacích. Povstala tak Národní strana práce, která soustředila členstvo z bývalých politických stran; sociálně demokratické, komunistické a část členstva strany československých národních socialistů. Utvořena tím strana opoziční. Ze strany republikánské strany československého venkova, Československé strany lidové, strany politických živnostníků, Národní obec fašistické, Národní ligu, a část strany národních socialistů utvořena strana Národní jednoty. V Libuňatově ustavena jenom strana Národní jednoty a soustředila na 60 členů. Předsedou nové této organizace zvolen Josef Seidl, polním č. 118., místopředsedou Josef Vlček č. 1, jednatelům Ladislav Ryjček č. p. 14., pokladníkem Vělem Vojtěch č. 5, zapisovatelem Josef Bonivka č. , a organizátorem Jaroslav Vondra č.

Drahotní poměry v r. 1938.

Rok 1938. je mezníkem v dějinách československého národa a československého státu. V předpokladu, že zmínění poměry neustanou bez vlivu na drahotní poměry a sociální postavu obyvatelstva, zaznamenáváme houževnaté některé ceny životních potřeb, mrazy pracujících a ceny zemědělských produktů.

V roce 1938. měla služka ve městě 130 v bytích příjáděl do 180-K, žiádka přes 180-K měsíčně. Služka u polníka 130-K měsíčně k zapotřebí. Latil musela se sama.

Hodinnové mzda venkovského dělníka 2.50K až 3-K., hodinová mzda zedníka 4-K.

mrazy v továrně za týden od 80-K do 120-K, žiádka

do 150-K a neb více, ale toho za práce v hromadné mzdě
a neb mzdě akordní, a neb ale stáří a schopnosti dělníka.

Přechodně práce v rolníka na poli na pojednání
10-12 K denně ku stravě.

za 10 hodin dělnické mrazy lépe placení (3K na ho-
dinu) mohl koupit dělník v r. 1938:

10.30 kg bílé mouky, nebo 4.70 kg kostkovičky cukru,
nebo 90 kg bramborů, " 21 litrů mléka u obelodů,
" 2 " másla u polníka, " 2 kg vepřového masa,
" 2.50 " masa hovězího, " 10.40 " rýže
" 75 kg soli, " 0.60 " hrnkové kávy,
" 1.25 kg uhlí, " 85 kg dřevu,
" 1/2 m³ palivového dříví měkkého.

na pánský oblek vlněný střední jakosti, ušitý,
musel pracovat dělník 2.00 hodin. Plošný kloub
pánský střední jakosti rovnal se 20 pracovním hodi-
nám? 1 litr piva 12° = 1 pracovní hodina.

Vstupné do Svadla v Libušatově 3-K k přesu 2 K
k stáří. Vstupné do tanečních zábav a plavání 4-5 K.
Základ osobním autem 1.80 - 2-K za vyjetý kilometr.

Cena jízdy autobusovými spoji: z Libušatova na Ho-
řičky 3-K, z Týpce do Třebnova 7-K, z Týpce do Na-
choda 10-K;

Dovozné za 1 q (uhlí) z Týpce do Libušatova 2-K,
z Malých Svatoňovic 3-K.

za 1 den práce na poli s jedním párem koní 80-K.
úrodná kosa žito 135-K za q,

" " pšenice 163-" " "

brambory 30-40-K " "

oves 110-" " "

sláma žitná 25-" " "

mléko u polníka 0.90 K za litr

másto " " 15-16-K za 1 kg

za provedení práce polník 160-170-K.

cena vepře na živou váhu za 1 kg 8-8.50 "

cena dobytek hovězího na živou váhu 4-4.50 K za kg

podroby více se žebřinami stál 2000-K.

puštělo dřevěné 240-K, železné 640-K.

okovaní koně 48-50-76

1 den práce s jedním párem koní rovnal se 20 hodinám práce zednické, nebo 28 hodinám práce stavební.

Sloučení peněžních ústavů.

V roce 1938. šlo k sloučení dvou peněžních ústavů: Společného a záložního spolku pro Libušatov a okolí a Kámpelický, společného a záložního spolku pro Libušatov. První organizován byl u lidového Svazu hospodářských Družstev, druhé u ústřední jednoty hospodářských družstev, podniků shodny republikánské. V posledních letech plzeňovské byla snaha o sloučení těchto dvou peněžních ústavů, jedním aby začala byla požítka mezi stoupení obou podniků, zůstala p. 1528, a přispělo se tak k souladu v životě místních občanů.

V době též skupina Kámpelická značně finanční ztráty poskytnutím půjčky majitelům rolnické usedlosti č.p. 14. Františka a Lidmily Věškové na stavbu kuchoví cihelny č.p. 168. Majitelé zatížili usedlost a cihelnu kuchovním dluhy v částce 380.000 Kč, mimo značné dluhy u kuchovní. Jelikož majitelé jako dlužníci nedostali svému povinnostem, bylo nutno vymáhat dlužné pohledávky. Úspěšně vymáhat bylo znevýhodněno poskytnutím zemědělského moratoria, kterým dávají se dlužníkům možnost k hospodářskému zotavení, v tomto případě zejména vyloučení. Poskytnutím jednorocního moratoria vrostly dlužní úroky a množství cihelna následkem hospodářské krize, a současně s tím poklesl stavbu kuchoví puchu klesala na ceně. Konečně umožněno bylo vymáhat pohledávek a nemovitost manželů Věškových Ida, byla do dražby na návrh Městského společenství v Opici pro dlužní úroky. Úroky byly však v poslední chvíli zaplaceny. Dále natož k další dražbě na návrh Kámpelický. Při jedné nebylo kupců. Při následující dražbě, kdy kupci se dostavili, znevýhodněna byla dražba o kámením konkursu františkem Věškem. V době této vymáhat pohledávek koupil cihelnu bez usedlosti Josef Bauška, č.p. 97, za

300.000 Kč. Koupi byla však zrušena se značnými finančními ztrátami pro kupujícího. Koncise došlo k poslední dražbě celé nemovitosti a síce usedlosti č.p. 14, a cihelný č. 468. odděleně. Dražba konala se dne 17. prosince r. 1934. Usedlost koupil místní řidič učitel Václav Gottwald za 124.000 Kč, a cihelnu jelikož jiných kupců nebylo Kampelická za 114.000 Kč. Cihelna byla pronajata Kampelickou za 9.800 Kč počínaje nájemního Josefu Láru-bovi, architektu č.p. 156. v Libňatově, a dne 5. března 1937. prodána Jaroslavu Budinskému, staviteli v Opici a jeho manželce Anně na polovici za 75.000 Kč. Ukončením tímto přišli věřitelé a ručitelé k značným finančním ztrátám které možno odhadnouti nepřimě na 300.000 Kč. Mezi prostížejšími věřiteli byla i místní Kampelická ztrátou 75.000 Kč, včetně soudních výloh. Jelikož ústav byl v začátečních a rezervní fond nestačil na úhradu ztrát, ochvnil se funkcionáři Kampelický v usnášení. Potomce byla jim slíbena ústřední jednotkou hospodářských družstev jednak z prostředků jednoty a dále úhradou ze Věčného fondu. Podmínkou bylo sloučení obou peněžních ústavů v Libňatově, a síce tím způsobem, že Kampelická bude zlikvidována a splyne se Společným a záložním spolkem pro Libňatov a okolí, když tento ústav přistoupi od lidové Svazu hospodářských družstev k ústřední jednotce hospodářských družstev. Přímé podmínky k tomu dány byly tím, že členové představenstva a dozoru řady Spol. a zálož. spolku byli politicky organizováni u Republikánské strany československého lidu. Nepříznivá okolnost byla, že k odhlasování přistoupení ale stanov bylo třeba čtyřpětinové většiny a bylo zřejmé, že příslušníci strany lidové vynaloží svoji úsilí, aby přímý peněžní ústav zachován byl pro stranu lidovou, že se také nestalo, že je mnoho příznivců lidové strany pro udobrá bud hlasovali, ale se vyhnuli hlasování nevěstí na schůzi, svědčí o zvrhu uvedených přísních. Valná hromada na něj rozhodovala se v sloučení ústavu, konala se v lednu 1938. v hostinci Josefa Burgy. Předcházela jí velmi čilá agitace s obojí strany, a tímto zájem celé veřejnosti,

výsledkem čehož byla velká účast na selži. Dostavil se na
ní zástupce Svazu, který v proslovu hltěl přítomné přimět
ku hlasování pro Svaz, a sliboval i finanční pomoc na ú-
hodu zřetely. Dovoleno promluvit i zástupce ústřední jednoty
Kestřanskovi, řídící Hospodářského ústavu v České Ška-
lci. Došlo k nepřímému hlasování, které dopadlo ve
prospěch návrhu a odhlasováno přestoupením a tím i stou-
cím obou ústavů v ústav jeden, který se stal jedním z
největších podniků ústavů na území okresu. Pro ná-
vob hlasovalo 107 členů ze 118 přítomných. 3 členové
nepřijímání byli k hlasování pro nedostatečnou plnou
moc.

Spořitelní a záložní spolek pro Libňav. a okolí svým
přestoupením umožnil uspokojit výtah úhodu zřetely,
na kterou přispěl Všeobecný fond částkou 40.000 Kč, ú-
střední jednotka 15.000 Kč, rezervní fond Kámpelický 7.000 Kč,
činnosti Kámpelický 700 Kč, a starosta Kámpelický řádi-
cí úřad Václav Gottwald zavázal se dobrovolně na zapla-
cení 8000 Kč a mimo to vyplatil částku 700 a 500 Kč za dva
měsíční majetné funkcionáře Kámpelický.

Spořitelní a záložní spolek měl ku konci r. 1938. čí-
sel 207.

Vkladovatelů 415, výši vkladů 2, 154.000 Kč, dlužní-
ků 234, záruček 1, 316.000 Kč, rezervní fond 32.000 Kč
roční oběť v r. 1938. 1, 998.000 Kč. Zůstatek za 42.000 Kč.

Ústav vlastní: skladiště, dobytečův dluh, 2 vyo-
pavače bramborů, 1 rozmetadlo na umělé hnojivo,
1 sečí stroj na jehel, 12 řepovcí stroje, lůžko, pra-
ni, desimální váhu, pokař, okružní žele, dobyteč
sněhováků, psovi stroj, 35 stádoček, 1 Boroskop,
švih a pokladnu, stříkačku na stromy, stůl a 12
židli, francouzskou pokladnu.

Pokladník ústavu je Antonín Kull c. p. 49.

~ Změna hranic republiky. ~

Roku 1939. uplynulo 20 let, kdy národu českému dopuštěno bylo milšeni se rozvíjet se svobodným státem. Místo slavnosti přijavovavých let dvacátému výročí svání republiky, zohostil se v dušičk millionů občanů smutek nad obětmi, kteří učily nám dějiny, abychom jimi vykoupli z nátlaku moonych evropských mír. Tragedie a opuštění vojny spojenci musel národ přelžít, jak milovaný stát je brán a vydán v obet moone přisile. První pokolení vytkli vojny poměním těžko budou chápat bolest národa, který přelžít musel k tomu, jak vlast jeho je vydána ne-
 litosnému oklštění. A budou-li čísti žánany občanů a spolkových kronik i potom budou těžko chápat bolest, kterou nemohou vylíšit prostě slova kronikáře. Ve vzrusení a bolestných pocitech těžko bylo rozebrat okolnosti, za kterých byl národ tak-
 korbně lapen vydán. Je také těžko hledat vinu, kterou udělati může jenom spravedlivá historie. Ne-
 ni-li možno vylíšit všechnu bolest, není ani snad-
 no nalížit vhodná slova k popsání odchodání a ned-
 sání s jakým nastupovali záložníci k první sré povni-
 nosti. Stalo se tak poprvé dne 27. května 1939, kdy došla zpráva o přesuněh německých vojsk k našim hle-
 ničím. Od toho dne napětí na našem pohraničí se stupňovalo až k vzněhujícímu smím v záři, kdy před-
 ložené požadavky sudetských Němců vedly k obtížnému
 žanání českos. vlády a po rěči ríšského kancléře Hitlera
 vyvolaly k zbornému odboji sudetských Němců, a ko-
 nestě k požadavku odtežení Sudet od republiky a přič-
 lenění jíh k ríši. Vyvolalo to vzrusení ale záloven odho-
 stání hájit celistvosť republiky, odchodání zesilované
 vědomím, že máme dobrou armádu, hranice opevnění
 a za sebou moone spojence Francie, Anglie a Rusko. Vě-
 se v pomoc státo mlouostti naplňovala všechno č-

ské obyvatelstvo přesvědčením, že v tomto mocném sestru-
jení žádná moc nás nezdolá. V takovém přesvědčení, za
porušení náklady nastupovali první záložníci k hranicím. Ob-
čanstvo v době této dyktivě naslouchalo rozhlasovému zpravám
o obdržení jidanií naší vlády s Němci. Mladí se zpravou o
srdčkách na hranicích, odkud odjíždějí první manifesty pu-
blicitní do vnitrozemí. Dočláží koho i neuvěřitelná zpra-
va, že sami spofensi naši předávají návrh, na odtzítí uze-
mí německých a o hlasování lidí v krajích jazykové smíše-
njel. Zpráva neuvěřitelná, a práce ukázala se skutečnou
jmarovostí, když dne 20. září 1938. v 8. hodin večer herek ná-
rodního divadla Janek Štěpánek jako hlasatel oznamoval,
rozsvětlen hlasem smutnou skutečnost, že vláda repu-
bliky pod tíživým dojmem okolností, kdy zhranicení spojenci
něk opustili, kdy nemáme ani jediného přítele který by nám
mohl pomoci, postavena byla před skutečnou diktovanou
márností, na niž jsme spoléhali v době nejtěžší, že mu-
síme přijmout klade ní naše podmínky, ať je stojíme
před klonec naší samostatnosti, neboť nějaká pomoc
Francie a Anglie je vyloučena. Lid naslouchající se přijíma-
cí je zarcen, vyrušen, ale doufá stále ještě v pomoc. Ruska
o klade v rozhlasové zpravě nebyla zmínka, ale když dochá-
zí zpráva o odmítání odpovědi i tohoto spojence. Lid chápe
přehodnutí vlády přijmout těžké podmínky, než podmínkou
nerovný zápas s několika násobnou převahou a vyhráčet
a ztratit všechno. Dočláží zpráva o územních požadavcích
Ukrajín a Poláků a o osbém memorandu Hitlerovu s
ultimatum do 1. října. Vyhlášená mobilisace do 40. roku
a stane zpráva rozšířeno li na politický okres bratruvský.
Noví požadavky kanclíře Hitlera a mobilisace oživují naději, že
odváceno bude dělení republiky i za cenu války. Okolnost ta
svědčí o odhodtání, že lid volil raději válku o které věděl,
že bude hrstá a dlouhá než dělení vlasti. Konají se válečné
přípravy, odrody koní, lid stěhuje se hromadně z pohraničí,
mnozí se zpravou o padlých četnicích a čluncch jmaroví stá-
že, lid se zásokuje nejnemnějšími životními potřebami, přípra-
vuje se i na možné stěhování, příjny majetek stěhuje do vni-
trozemí, za sokmraku zatěmňuje se okna proti leteckým
útokům, kupují se protiplynové masky, ve městech ztěžují

okna papírovými páskami proti poplašání při výbuchu bomb. Následkem dovozu válečného materiálu je omezení dovozu na drobných, nastává nedostatek mouky, a ublí. Jako všude jinde i v Liběňatově konají se noční hlídky, civilní protiletické ochrany. Obecní zastupitelstvo povládá sbírku na obranu státu. Lid dyktivně naslouchá projevům presidenta Dr. Beneše a předsedy nové vlády generála Šyrového. Nadcházejí nejvzrušenější doba příjímů, kdy končí lhůta udaná kancléřem Hittlerem, doba kdy v Mnichově zastupci čtyř velmocí rozhodovali bez nás o naší budoucnosti. Prozhodnutí som podal zpravu v rozhlase předseda vlády a budovatel českosl. armády generál Šyrový. Lid zvláště ve městech domáhal se i veřejnými projevy, aby celistvost republiky byla bráněna i proti této zradě. Hlájení to zřejmě marné a v té době osobnost generála Šyrového byla nejprovolanější vysvětlit lidu marnost nerovného zápasu. Generál Šyrový prohlásil, že musíme jítme byli přijmout požadavek za odstoupení Sudetského území. On, který kdysi toto prohlásil, že prožívá tím nejtěžší chvíli svého života. A jako voják ví, za jakých předpokladů se vyhlásila válka, a že jeho svědomí jako armádního velitele mu velí mít na mysli milióny občanů svého národa, i žen a dětí, a že ohromná moc která se v této chvíli postavila proti nám musí uvědomit si její sílu a podle toho jednat. Máme volit mezi bezvýslednou obranou, která by znamenala zničení celého dospělého pokolení i žen a dětí, a mezi přijetím brutálních podmínek, jaké nemají v dějinách příkladu. Chtěli jsme přispět k míru, ale ne tak, jak to bylo na nás vynuceno. Byli jsme všimni opulstní, zůstali jsme sami. Jsme v jistém smyslu pevnosti, ale obklopeni silami daleko mocnějšími, než jsme sami. Hluboce vzrusem usoudili všichni naši vůdcové s armádou a presidentem republiky všechny možnosti, které

nám zůstávají. Měli jsme volbu mezi zpusením hranic
a mezi smrtí našeho národa."

On dále pokračoval: "Ustoupiti před stanoviskem
velmoci a před pusilou vojenskou není necestné. Vyžijáme
svůj národ, aby překonal své rozhorčení a svůj bol, a po-
mohl zajistiti naši budoucnost v nových hranicích.
Stavte se nyní o to, aby náš stát vyrostl v nových hra-
nicích zdravý, náš stát nebude z nejmenších na světě. Jsou
mnohé menší a jsou zdravé a odolné. S vaší pomocí se
nám to podaří. Spolehněte na nás a důvěřujte nám."
Potud generál Štury. Válka byla zahájena, ale zážeh-
nána obětí, které naplnila bolestí srdce každého Čecha.
Dočlázejí zprávy o činnosti rozhraničovací komise, které
drásá celistvost vlasti i celistvost národa. Rozhlas ozna-
muje a zpráva budí úžas, že novými hranicemi zabrá-
no má být na 800.000 Čechů do hranic německé říše.
Zprávy ty jistě zvěšují starající obavy o osud našeho kra-
je a naší obce. Soudní okres úpívaly a tím i Libušatov ná-
ležely k politickému okresu hutnovskému, ve kterém ale
převládá rozhodnutí se mělo konat klasování lidu o volbě
státní příslušnosti. Budilo to obavy, aby okres jako celek
nepřijížen byl klasováním k Německu. Z rozhlasových
zpráv o činnosti rozhraničovací komise občanstvo pomalu
nabývá představ o nových hranicích státu. Staváme
"s bohem" mnohým českým obcím a celým krajem:
Loučim se s mnohými místy s krásnou národní tra-
dicí, s místy historicky památnými a s kraji posvě-
cenými naší památkou lidí nám drahých. Dočlázejí
zpráva, že ztrácíme kolíbku Pěmyšlenců Stádce Lito-
měřice s hradem máchovskou, kraj Karoliny Světlé,
Raisovu Žvicím. Bolestí naplněná nás zpráva o ztrátě
vzácného a milého Chodska. Uvědomujeme si, že
kraj náš ztrácí vyletlá místa byt Němci obývaná, ale
přecť kaysi naše: Adusbach, Teplice, Skály, Ostas, Žve-
zda, Hlkonosé, Kukes. A nové zvěsti jedna horší druhé
Dočlázejí z dalších krajů republiky, z moravy a Slovenska.

Chvojeme se o osud našeho kraje. Nezástává tojnosti,
 že obec Radeč podniká kůsky na připojení úpínce k říši,
 a každému kam na mysl, kudy as půjde přísti hranice.
 A jak dohláží zpráva, že Chvalčovice byly obsazeny ně-
 meckým vojskem? Vojsko odhláží, ale zaklásko nová
 včasná hranice dělí obec tuto na dva díly. Jenom
 pro volňhavých intencí, zabrána část s bílid-
 lem uvolněna. Obci Brzišín zabráno na 200 kor-
 ců pozemků. Dohláží i na Porub. Lid si dával
 naději, že alespoň česká strana obce bude uchváni-
 na od záboru. Strana tato byla až do doby po ráce
 světové osadou obce Mezilíčí. Po ráce sloučily obě po-
 lony obce české a německé v obec jednu. Obě polon-
 ny obce byly počtem obyvatelstva téměř stejné. Kdy
 tyto polny jsou psány zabrána je Porub i s lesnatým
 vřelem Klopman mohlby hráštici naší obce. Hranice
 jižské dotýka se tu pozemků obce Libuátora. V Pro-
 rubi zplácíme obec, která byla částem částých mečetních
 vyhládek krásným lesy v jejím okolí. Bylo to místo,
 kam konduy části divoké zjeddy ochotníků z celé-
 ho okolí, aby morálně i hmotně podpóřily samní če-
 skou menšinu. Ochotníkům libuátorským zůstanou
 na obec tu milé upomínky. Jenom na čas zabráno
 byl vřel Hlájek se samotou téhož jména, polonina
 Suchovrší a obec Odolov.

Od jara až do zimy prožili jsme dva plných obor,
 úzkost i naději. Řek tento dol nám poznati,
 čím je nám svoboda, národ, vlast a jazyk.
 Nezakránilo jme vlast v jejích historických hranic-
 ích, ale zakránilo jme život národa. Pevně se,
 aby život tohoto národa vyvíjel se v nových hranicích
 úbk, aby zaručen byl zdravý vývoj stolu.
 Snaze a přičiněním tomu mnoho zdaru!